

Min arbejdsdag

Per Muff Jensen *Cand. phil. i musikterapi i 1988. Fra 1989 ansat ved Nordjyllands Amts Handicapsektor, nu i Aalborg Kommune, Servicecentret ved Fysioterapien Hammer Bakker. Har herudover en timelønnet stilling under et oplysningsforbund med hensyntagende musikundervisning af handicappede. Kontakt: muff-aeh@aalborg.dk*

Min musikterapistilling ved Aalborg Kommune er på 31 timer pr. uge, fordelt på 4 dage. Derudover underviser jeg en dag om ugen bandet Pop Og Kompagni, som består af 6 udviklingshæmmede. Arbejdet med Pop Og Kompagni indebærer en hel del spillejobs samt CD-produktion og udenlandsrejser. Bandet spillede bl.a. til musikterapiuddannelsens 25 års jubilæumsfest.

Min musikterapistilling er baseret på indtægtsdækket virksomhed. Det vil sige, at musikterapi er en ydelse og et behandlings-tilbud, som Fysioterapien Hammer Bakker under Aalborg Kommune tilbyder og sælger til institutioner for børn unge og voksne indenfor Aalborg Kommune, og hvis der er plads, til andre kommuner og regioner. Mit faste arbejdssted er Fysioterapien Hammer Bakker, hvor også udbudet og administrationen af musikterapiydelsen varetages. Her har jeg mit kontor og musikterapi-lokale samt mit kollegatimeam, som består af syv fysioterapeuter, en ergoterapeut, en terapi-medhjælper, en sekretær og en leder. Som fastansat deltager jeg i det faglige og sociale fællesskab, teammøder, kollegial supervision, relevante kurser og temadage, flerfaglige projekter m.m.

Langt det meste af musikterapiarbejdet foregår ude på klienternes dag- eller døgn-tilbud, mens ca. en fjerdedel finder sted i Fysioterapien Hammer Bakker. Som oftest er jeg alene-behandlende terapeut, men i enkelte forløb arbejder jeg konkret og koordineret sammen med fysioterapeut, ergote-

rapeut og/eller pædagog omkring behandlingen.

Jeg har et fast, men også fleksibelt ugeskema, som indeholder mellem seksten og enogtyve musikterapi-er. Forløb afsluttes og nye kommer til og skemaet justeres løbende – for tiden har jeg nitten forløb, fordelt på tretten individuelle og seks grupper. De femten forløb er med voksne og børn med fysiske og psykiske handicaps / udviklingshæmning / funktionsnedsættelser, de resterende fire forløb er med voksne med skizofreni på en socialpsykiatrisk boform

Dette var en hel del om strukturen omkring min musikterapistilling. Nu vil jeg vende blikket mod en konkret arbejdsdag.

Det er onsdag, klokken er 8.10, da jeg går ind ad døren til Fysioterapien Hammer Bakker. Her siger jeg godmorgen til et par kollegaer, vi sludrer lidt, hvorefter jeg henter en kop kaffe og går ind på mit kontor og tænder min PC. Der er ikke så mange mails i dag – den vigtigste mail er om de næste tider for kollegial supervision. Et nyhedsbrev fra kommunen vil jeg vente med at læse og i stedet koncentrere mig om at få færdigskrevet en årlig status på en voksen klient jeg har haft i over fire år. Klienten er en af fire deltagere i et gruppemusikterapiforløb, hvor endvidere tre til fire pædagoger fra klienternes bosted deltager og fungerer som co-terapeuter. Statussen afslutter jeg med at anbefale, at klienten forsætter sit gruppemusikterapiforløb. Han er stærkt fysisk og psykisk handicappet og mu-

sikterapien har vist sig at være en effektiv ramme og "det bedste sted" for ham til at vedligeholde og i et vist omfang udvikle sit nonverbale sprog. Kontakten og kommunikation i og gennem musikken er centralt for ham. Endvidere er han i den musikalske ramme meget motiveret for, med støtte fra co-terapeuten, at lave bevægelser i sin kørestol og bruge sin krop, hvilket er gavnligt i forhold til at vedligeholde sine fysiske kompetencer.

Klokken 9 går jeg til musikterapilokalet. Her skal jeg sammen med en kollega lave koordineret musik- og fysioterapeutisk behandling af en voksen mand med hjerneskade. Hjerneskaden fik han som barn grundet et trafikuheld og den medfører, at hans verbalsprog trods et stort ordforråd er svært at forstå og at han har dårlig bevægelsesfunktion, især i venstre side. Klienten elsker at synge og er meget motiveret for musikalske aktiviteter. Ud fra et musikprogram jeg har designet specielt til ham, arbejder fysioterapeuten og jeg samtidigt og sideordnet med øvelser omkring balance, symmetri i bevægelser, koordination mellem højre og venstre side, udspænding samt artikulation og rytme i verbalsprog, sang og stemmebrug. Klienten har megen humor, hvilket vi har gjort til en integreret livsbekræftende del af og stemning i arbejdet. Efter terapien taler jeg med fysioterapeuten om dagens terapi og skriver et par notater herom.

Efter en kaffepause med franskbrød, frugt og humor sammen med mine kollegaer, er det tid til administrativt arbejde resten af formiddagen. Jeg skal lave timeopgørelse for denne måned til brug for fakturering af musikterapiydelsen, rydde op i journalskuffen og maile en status til sekretæren til elektronisk arkivering. Herudover skal jeg ringe til et par institutioner, sende noget materiale omkring musikterapiydelsen til en ny interesseret institution, samt

begynde at skrive status på syv børn fra en specialbørnehave, som jeg har haft i to musikterapi grupper over et ti-ugers forløb.

Efter frokost går jeg gennem skoven til et bosted for voksne med diagnosen autisme. Her har jeg 5 individuelle forløb. Det er "komprimeret terapitid" resten af eftermiddagen, så det er om at nyde og samle energi af den friske skovluft på vej derop. Hver terapi varer ca. 30 min med 5 til 10 min til notatskrivning i mellem hver klient. Jeg oplever virkelig det at "være på".

I min stramme tidsplan omkring terapierne er der ikke meget tid til at tale og udveksle gensidig information med personalet på bostedet. Dette kompenseres der for ved, at der i aftalen med institutionen er afsat tid til gensidige orienteringsmøder omkring klienternes udbytte af musikterapi samt deres almene trivsel. Herudover skriver jeg status på hver enkelt, hvilket også fremmer kommunikationen og forståelsen af klienternes udbytte af musikterapien.

Selvom alle disse fem har samme autismediagnose er de meget forskellige i deres personlighed, væremåde og musikalske udtryk og i hvor høj grad de ønsker/evner at tage styring i terapierne. Hermed er min rolle og mine musikterapeutiske tilgangsvinkler til dem også meget forskellige.

Målene for alle terapiforløbene er dog de samme: At skabe en ramme og atmosfære af ro og tryghed med henblik på at kunne arbejde med begreber som opmærksomhed, koncentration, indlevelse, selvforståelse, selvstændige initiativer, respons og dialog – at skabe og udbygge kontakt i musik, lyd og kropslig udfoldelse for her i gennem at vedligeholde og udvikle hensigtsmæssige personlige kontakt- og kommunikationsformer og handlemønstre hos klienten.

Efter at have afsluttet den sidste session, ryddet op og sagt farvel og på gensyn, går

jeg gennem skoven, er “godt brugt” og på vej hjem.

Jeg oplever at have et indholdsrigt og udfordrende job med masser af musikterapiarbejde og en bred vifte af forskelligartede musikterapiforløb. Som nævnt tidligere er musikterapiydelsen og hermed min stilling baseret på indtægtsdækket virksomhed. Dette er tillige en udfordring så at sige at “drive musikterapivirksomhed” inden for en offentlig virksomhed, hvor jeg hele tiden skal være fremme i skoene og omstillingsparat. Jeg har et stort ønske om at få ansat en musikterapeut mere i Fysioterapien Hammer Bakker – det ville være dejligt og mere

end dobbelt så godt at være flere om fagligheden og de musikterapeutiske forløb, plus de muligheder det giver for faglig sparring i dagligdagen, gensidig supervision, metodeudvikling, vikariering o.s.v. Min leder er meget positiv over for at ansætte en musikterapeut mere. Men som i enhver effektivt drevet virksomhed, og Aalborg Kommune er meget driftsorienteret, handler det om kroner og ører, og en ansættelse vil stå og falde på, om det vil lykkes os at markedsføre og profilere musikterapien yderligere, så der skabes kundegrundlag for endnu en musikterapeut. Vi arbejder på sagen!